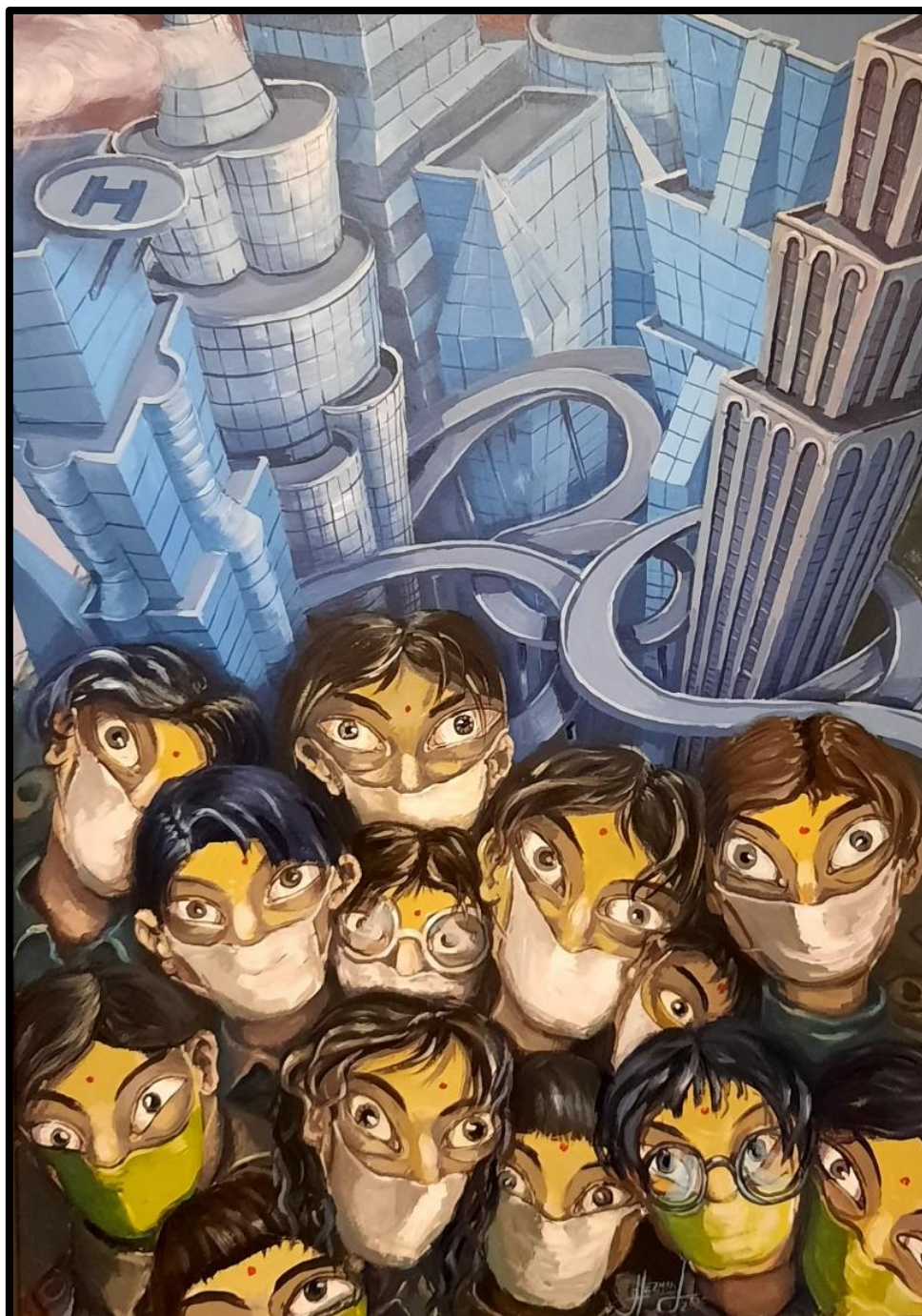

LEDINA PIŠE OD DOMA

posebna izdaja glasila Ledina piše

AVGUST 2020

LETNIK LX, ŠT. 1

LEDINA PIŠE OD DOMA

POSEBNA IZDAJA GLASIŁA LEDINA PIŠE
OSNOVNE ŠOLE LEDINA

Letnik LX, št. 1

avgust 2020

Avtorji prispevkov: vse učenke in učenci OŠ Ledina, ki so se med izolacijo v času koronavirusa doma kratkočasili s pisanjem literarnih prispevkov in likovnim ustvarjanjem.

Naslovnica: *Pozdrav iz Wuhan*; avtor László Herman

Prispevke zbrala in uredila mentorica: Nina Bokalič

UVODNIK

Drage bralke, dragi bralci!

Šolsko glasilo Ledina piše izhaja od šolskega leta 1958/59 dalje. V tem času je izšlo nekaj izrednih števil glasila – zadnja ob prelomu tisočletja. Na naslovnici ste lahko prebrali, da je tudi ta izdaja glasila posebna, izredna. Šolsko leto 2019/20 bo vsem ostalo v spominu, to pa zato, ker je večji del drugega ocenjevalnega obdobja potekal kot šolanje na daljavo zaradi pojava novega koronavirusa (covid-19). Učenci so bili tega sprva zelo veseli (morda pa tudi kakšen učitelj), ampak kmalu smo skupaj ugotovili, da morda šolanje na daljavo le ni to, kar smo si predstavljali. Kaj kmalu so učenci začeli pogrešati sošolce in prijatelje, učitelji pa učence.

Čeprav nismo bili skupaj osebno, smo se vsak dan slišali v spletnem okolju Teams. Tam je nastajal tudi spletni časnik Ledina piše od doma, za katerega so prispevke pisali naši učenci in učenke. Šolanje na daljavo je v njih spodbudilo žilico za ustvarjanje, zato je ta izdaja izrazito literarno-likovna, rdeča nit pa je seveda koronavirus.

Veliko užitkov ob branju vam želim,

Nina Bokalič, učiteljica slovenščine in učiteljica v podaljšanem bivanju

MALI VIRUS NA VELIKI ZEMLJI

Triša Lesjak, 9. b

O virusu

Trenutno se spopadamo s koronavirusom COVID-19. Tako kot ostale virus tudi tega uvrščamo med mikroorganizme. Pri mikroorganizmih je strah vzbujaajoče dejstvo, da s prostim očesom niso vidni. To je za viruse seveda prednost, medtem ko je za človeštvo velika slabost. Težje se pred njim zaščitimo oz. se mu izognemo. Koronavirus kot sam se širi kapljično, vendar so znanstveniki z mnogimi raziskavami odkrili tudi veliko odpornost virusa. Virus je odporen tudi na višje temperature in na različnih materialih lahko ostane kar nekaj časa. V človeku prizadane dihala in v najslabšem primeru zamaši vse pljučne mešičke, pljuča zalije voda. Je nevaren in smrtnost je 18 %. Najbolj so ranljive starejše generacije s kroničnimi boleznimi, medtem ko v zadnjem času zbolevalo tudi mlajše generacije. Pred virusom se lahko zaščitimo z rednim umivanjem in razkuževanjem rok, z uporabo mask in rokavic ter s čim manjšim obsegom odhodov v naravo. V najboljšem primeru bo virus mutiral v tako obliko, da človeka ne bo ogrožal.

V Sloveniji

V Sloveniji se z virusom spopadamo že nekaj tednov. Pred štirimi tedni je država uvedla karanteno za celotno Slovenijo in zaprla vse šole, javne ustanove, restavracije, lokale, ukinila letalski in železniški promet, javni prevoz/promet ... Ti ukrepi so bili sprejeti, da bi omejili množično druženje in zbiranje ljudi (predvsem v zaprtih prostorih). Država vsak dan sprejema nove in nove ukrepe, saj se jih nekateri posamezniki še vedno ne držijo in se ne zavedajo, da s svojimi nepremišljenimi dejanji ne ogrožajo samo sebe, temveč tudi ostale.

Izobraževanje

Izobraževanje že štiri tedne poteka doma, preko interneta/e-učilnic. Večina učencev je takoj, ko je bila seznanjena z informacijo, da bodo šole zaprte, poskakovala od veselja. Vsi smo mislili, da bo vse hitro minilo in se bomo lahko pred ponovnim obiskom šole še malo spočili. Situacija takrat ni bila tako resna. Danes lahko vidimo, da smo se zmotili. Ena od možnosti pa je tudi, da šole letos ne bomo več obiskali.

E-učilnice so po številnih povratnih informacijah zelo učinkovite. Učitelji nam v mape priložijo potrebne datoteke in naloge, ki jih moramo tisti dan pri določenem predmetu opraviti. Obseg dela in nalog ni tako velik, zato lahko z malo organizacije vse pravočasno opravimo in nam kasneje ostane še veliko prostega časa. Edina večja pomanjkljivost e-učilnic pa je to, da učenci nismo deležni podrobnih razlag učiteljev. V šoli smo jih bili deležni vsak dan in menim, da danes prvič cenimo ves trud učiteljev, ki so ga vložili v podrobne in razumljive razlage. Veliko učencev težje obdela snov samostojno, zato jim internetno izobraževanje predstavlja toliko večji izziv in v nekaterih primerih tudi večjo/manjšo težavo.

Prostega časa pa je v teh dneh res veliko. Večina nas (učencev) ne hodi ven, naši starši pa le redko obiskujejo trgovine. V teh dneh smo prisiljeni k samozaposlitvi in na razpolago imamo veliko dejavnosti in hobijev. Lahko beremo, igramo družabne igre, kuhamo, pečemo, pišemo (za Ledina piše), poslušamo glasbo, ustvarjamo ...

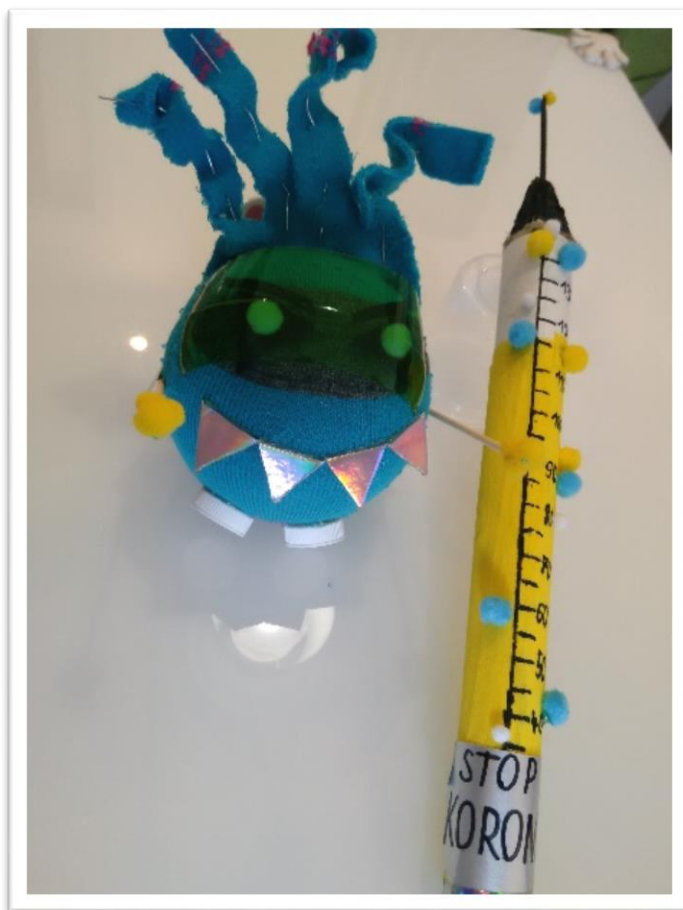
Ker pa je toliko časa na razpolago, je to tudi idealna priložnost za utrjevanje snovi in sprotno učenje. Tako bomo definitivno vsi na tekočem s snovjo in ob prihodu v šolo z njo ne bomo imeli velikih težav, saj se vendarle vsi zavedamo, da nas ob prihodu čaka velika misija pridobivanja ocen.

Moje doživljanje

Sama virusa na začetku nisem jemala resno. Vedela sem, da predstavlja nevarnost, vendar se nisem počutila ogrožene. Zdi se mi, da sem do pred kratkim vso napeto dogajanje opazovala iz drugega kota, kot da sama nisem del tega. Vse to dogajanje me spominja na filme, ki sem jih videla na to temo. Nikoli nisem pomislila, da bi se to lahko zgodilo tudi nam in bi nas nekaj tako majhnega tako ogrožalo. Danes razmišljam drugače. Vem, da so najbolj ogrožene predvsem starejše generacije, vendar se je virus

začel pojavljati tudi pri mlajših. To me je nekako zbudilo in sedaj res čutim, da sem del tega in da je razplet tega problema predvsem odvisen od naših dejanj.

Če si prišel do konca članka, pa ti polagam na srce, da ostani doma in se ne izpostavlja nevarnosti, če to ni potrebno. Vsaka manjša previdnost ne škodi, medtem ko manjša neprevidnost lahko. Bolj redno si umivaj roke in v primeru, da zapustiš hišo/stanovanje, uporabi zaščitno opremo.

Stop korona; Neža Fišer, 4. a

POZOR, HUD VIRUS!

Neža Erjavec, 6. a

Nekega lepega sončnega dne se je virus z imenom Korona odločil malce razburkati življenje ljudi.

Odločil se je, da bo začel na Kitajskem v mestu Vuhan. Najprej se je naselil v živalih. Nekaj dni je opazoval, peti dan pa je srečno začel opazovati, da se virus hitro širi. Pozneje so se začeli okuževati tudi ljudje. Vsak teden bo odšel v drugo mesto, se je odločil. Okužil jih je že toliko, da se je razvedelo po vsem svetu – od ZDA do Slovenije. Kmalu so potrdili tudi prvo smrtno žrtev. Virus ni bil sočuten, le še bolj se je zabaval. Kmalu po tistem so začeli zaostrovanje ukrepe po celem svetu, a virus je še pravočasno »prispel z letalom« v Evropo. Odločil se je začetni v Italiji. Takrat ljudem še niso merili temperature, zato se je lahko nemoteno pretihotapil do zdravih ljudi. Potem se je začel samo še hitreje širiti. Pa v Francijo, Španijo in končno tudi v sosedo Italije – Slovenijo. Koronavirusu se je ta kraj zdel odličen za širjenje, saj je država majhna in v kratkem času se bodo vsi našli, pa še brezplačno bo lahko odšel na Blejski otok, ko ne bo več nikogar. Bil je zelo presenečen, saj je vlada zelo hitro omejila gibanje in sprejela ukrepe proti njemu. Seveda je našel kak način, a mu ni bilo kaj v veselje. Zato je rajši odpotoval v ZDA, ker je po poročilih slišal, da predsednik Trump sploh ne omejuje gibanja ljudi. Tam je veliko okuževal. Odločil se je tudi, da bo začel okuževati slavne osebe. Najprej je odšel v Hollywood in na Broadway. Izvedel je, da mu je uspelo okužiti tudi angleškega predsednika vlade, Borisa Johnsona. Zelo se je razveselil, saj je zadel v polno. Kasneje, čez mesec dni, je bil priča tudi Trumpovi smrti, ki je umrl za posledicami koronavirusa. A nekje izven virusovega vedenja so začeli pridobivati sredstva in sestavine, iz katerih bi lahko čez približno tri mesece ustvarili cepivo proti koronavirusu. Seveda niso imeli idej, saj je virus čisto nov. A čez en teden se je porodila ideja, da naj naredijo tako cepivo, ki je enako cepivu za gripo, le da kanejo notri malo dobre volje ter informacijo virusu, da ga želijo uničiti. Še preden pa je bilo cepivo nared, je koronavirus izvedel za zaroto proti njemu. Poskušal je karseda hitro ukrepati, a ljudje so bili hitrejši.

Tako so virus izbrisali iz obličja Zemlje. Vsi ljudje so po enem mesecu ozdraveli in znanstveniki so bili presrečni, da so rešili mnoga življenja. Ko je virus prišel na planet virusov, jim je poročal, kako je okužil ljudi in kako so ga pregnali. Seveda so se virusi dogovorili, kdaj bodo spet udarili, niso pa vedeli najpomembnejše stvari: ljudje bodo v vsakem primeru zmagali, saj so naredili velikanske zaloge vseh možnih cepiv in dobre volje ter žilice bojevanja in predanosti.

KORONA LUTKE

Povsod po glasilu boste našli slike korona lutk. Med šolanjem na daljavo so jih iz odpadnega materiala ustvarjali učenci 4. a.

Stop korona; Lena Obrenović, 4. a

Stop korona; Petar Savić, 4. a

MEDVED, NAŠ JUNAK

Neža Fišer, 4. a

RAD BI ...

Stian Arne Repše Potušek, 3. b

Rad bi bil v šoli,
pa moram bit' doma,
rad bi videl sošolce,
pa moram bit' doma,
rad bi videl učiteljico,
pa moram bit' doma.

Virus nam nagaja,
pa moram bit' doma,
da ostanemo zdravi,
ostanimo doma!

Srečno Slovenija,
premagajmo virus!

Medved sprehaja se po travici
in pomaha mavrici.

Ko medved na jaso prihiti,
koronavirus iz gozda zbeži.

Medved iz gozda prihiti v Ljubljano,
da virus prežene razigrano.

4.a nazaj gre v Ledino
in že spet se vsi skupaj veselimo, lovimo
in učimo.

Stop korona bumbar; Lev Vidmar, 4. a

22. DAN V IZOLACIJI

Zara Čater, 8. a

Življenje v času tako hude epidemije lahko naš vsakdan zelo spremeni. Jaz sem za zdaj še med tistimi, ki uživamo doma in imamo dober izgovor, da nam ni treba ven. Pravzaprav ne smemo ven, saj nismo doma samo, da bi zaščitili sami sebe, ampak tudi druge. Trenutno je največ, kar lahko naredimo, da ostanemo doma.

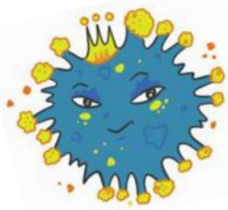
Vidiš, zagotovo lahko prvič v zgodovini pomagaš svetu tako, da ležiš doma. Sicer bi si kdaj zaželela iti v kino, gledališče, se preobleči iz pižame in se urediti za v javnost ali iti na sladoled v lepem pomladanskem vremenu. Ampak kljub temu, da smo doma že tri tedne, se pri nas doma vedno najde kaj za početi. Nikoli nam ni zares dolgčas. Sedaj ko smo doma, je treba vsak dan skuhati kosilo, zmeraj je čas za čiščenje in pospravljanje in seveda učenje na daljavo.

Kolikokrat smo si želeli, da bi se šole zaprle? priznaj si, da si si v nekem trenutku to zelo želel/a. Očitno je res, da če si nekaj močno želiš, se uresniči. Ampak zdaj, ko smo končno doma, je to problem. Še zmeraj se učimo, če že ne za šolskimi mizami, pa za domačimi. Prvi problem učenja na daljavo se pojavi že pri pomanjkanju računalnikov med učenci. Danes je morda pri večini primerov že samoumevno imeti doma vsaj en računalnik. Ampak predstavlja si, da ga nimaš. Takrat bi zagotovo želel/a nazaj v šolo, ne glede na to, kako vesel/a si bil/a, da boš doma. Hotel/a bi slediti šolski snovi kot tvoji sošolci in z njimi pridobiti to novo izkušnjo. Na srečo se naša država trudi, da bi vsakemu učencu priskrbel računalnik, da bi kljub okoliščinam pouk potekal najbolj učinkovito, kakor je le mogoče. Trenutno se nam poraja veliko vprašanj. Na primer, kako dolgo bomo še doma? Kako bomo pridobili preostale ocene? Bomo zaključili šolsko leto? Mene predvsem zanima, kdaj se bodo stvari popravile. Se bomo še mirno dotaknili ograje v bloku ali držala na avtobusu, ne da bi si takoj po tem razkužili roke? Kako dolgo bomo še zunaj nosili maske? Jih bomo morali nositi v šolo? Vedno, ko v kakšnem filmu vidim, da se nekdo rokuje ali kašlja, se mi pred očmi pojavijo virusi. Saj vem, čisto noro. In ravno to je problem. Kdaj bomo pozabili na vse postavljene ukrepe? Ali bomo sploh kdaj pozabili na to epidemijo, ali bomo zmeraj, ko se bomo dotaknili eden drugega, pomislili, če smo prenesli virus?

No, ampak kljub vsem oviram je vse za nekaj dobro. Preživeli bomo veliko kvalitetnega časa s svojo družino, spoznali bomo, koliko virusov in bolezni vsak dan preži na nas, spoznali, koliko nam pomeni šola, kulturno in socialno življenje. Povezali se bomo z naravo in se morda začeli zavedati, kaj se dogaja po svetu. Morda je vse to posledica grdega ravnanja z našim planetom, kot je sečnja gozdov, taljenje ledu, izpuščanje plinov, poraba plastike ... In kljub vsem opozorilom mladih, ki bomo živeli v tem svetu, se ni nič spremenilo. Vsak mora pomagati na svoj način. Mlada Švedinja Greta Thunberg je s svojim gibanjem in zavzemanjem za naš planet premaknila milijone ljudi po svetu, zato ne govori, da ne moreš narediti spremembe, če si sam/a ali če si premlad/a. To velja tudi za čas epidemije. Če čim več ljudi ostaja doma in se trudi, lahko zaustavimo virus. Morda se bodo nekoč v šoli učili o tem, kar se nam zdaj dogaja. Morda jih bo strah, da se epidemija ponovi. Upam, da se bomo tokrat iz zgodovine kaj naučili.

Korona robot; Tara Dževardžanović, 4. a

DEVETOŠOLCI V IZOLACIJI

Še posebej težko je bilo devetošolcem, saj so morali svoje zadnje mesece v osnovni šoli preživljati doma.

V zelo kratkem časovnem obdobju se je vse obrnilo na glavo in zaradi epidemije koronavirusa smo pristali doma. Sprva nas je bila večina učencev zadovoljnih z zaprtjem šol in tudi jaz nisem bil izjema. A sedaj smo že v petem tednu karantene in stvari počasi postajajo dolgočasne, nedvomno bi bilo lepo zapuščati dom pogosteje. Na srečo (ali pa na žalost) nas učitelji kar precej zaposlijo.

Meni šolsko delo na daljavo ne predstavlja težave, poleg tega se s prijatelji med delom tudi pogovarjamo, kar definitivno skrajša dve do tri ure na dan, ki jih potrebujem za šolsko delo. Seveda pa ima ždenje doma cele dneve tudi svoje prednosti – zjutraj budilka ni potrebna, na voljo je ogromno časa za branje, gledanje filmov in nadaljevanj ter igranje računalniških igrice. Najbolj pa pogrešam priložnosti, da bi se s prijatelji videli v živo, in pa seveda šport, predvsem tenis in nogomet.

Lev Bjelobaba, 9. b

Dneve v izolaciji večinoma časa preživljam tako, da se učim in delam za šolo. Zjutraj začnem s prepisovanjem snovi, potem imam kratek odmor, sem na telefonu, gledam televizijo, potem pa se začnem učiti.

Zvečer gremo včasih na kratek sprehod ali pa se na dvorišču igram z bratcem in sestro.

Učenje na daljavo je težje, ker ni razlage, ampak ko preberem v učbeniku, nekako gre. Všeč mi je, da če mi kaj ni jasno, lahko vprašam učitelja. Za prepisovanje snovi porabim kakšni 2 uri, če pa se še učim, pa celo dopoldne.

Prosti čas večinoma preživljam doma, sem na telefonu, gledam televizijo, se igram z bratcem in pospravljam.

Alejna Hamiti, 9. b

Odkar sem v izolaciji, vstajam bolj pozno, kar mi je zelo všeč. Potem pohitim, da naredim vse za šolo. Pouk v šoli je lažji, saj so tam tudi sošolci in se ves čas kaj dogaja. Po kosilu gremo z družino v naravo. Popoldne me čakata še glasbena in baletna šola. V tem uživam, čeprav potekata na daljavo. Zvečer z družino pogledamo kakšen kviz ali film. Pogrešam "normalno" življenje.

Ela Senica, 9. a

Že nekaj tednov smo vsi učenci doma in šolske obveznosti opravljamo od doma. Sama pri opravljanju obveznosti nimam težav. Opravljam jih vsak dan po urniku in z delom začnem okoli 8.00. Poskušam se držati šolskega rituala jutranjega vstajanja, da kasneje ne bom imela večjih težav. Vse skupaj mi vzame približno 3 ure.

Po končanem delu velikokrat pogledam kakšno zanimivo oddajo ali pa preberem kakšen zanimiv članek, povezan s trenutnim dogajanjem po svetu. Prosti čas večinoma preživljam s sestro, starše pa pustim pri miru, saj tudi sami delajo od doma. Ven ne hodim, treninge pa v popoldanskem času izvajam doma.

Med vikendom pa vse poteka bolj sproščeno. Veliko več časa preživim s staršema. Tudi med vikendom ne hodimo ven, le če je potrebno iti v trgovino. Sama nisem pričakovala, da toliko časa ne bom videla šole. Poleg prijateljev pogrešam tudi podrobne razlage učiteljev. Zato je vse tudi malo težje. Pogrešam tudi odhode v naravo, družinske izlete in druženja s prijatelji. Nikoli nisem bila toliko časa doma in upam tudi, da je to zadnjič.

Upam, da se bomo lahko čim prej vrnili v šolo, zaključili ocene in se lepo poslovili od šole ter drug od drugega. Zadnje leto, ko bi lahko preživeli skupaj veliko več časa, ga bomo veliko manj, zato držim pesti, da bomo to lahko nadoknadili med poletnimi počitnicami in stike med seboj ohranili.

Triša Lesjak, 9. b

Dnevi v izolaciji so naporni, saj v tem času ne obiskujem šole, ki mi drugače omogoča stike in pogovore s sošolci in sošolkami. In kako danes premagujem samoto?

Ker nimam stikov v živo, imam zaradi tehnologije veliko možnosti, ki jih lahko izkoristim. Vsak dan se pogovarjam s prijatelji prek različnih družabnih omrežij. Poseben problem pa mi predstavlja pomanjkanje treningov. Ker treniram košarko, mi je velikokrat zelo dolgčas, zato izkoristim dobro vreme za rekreacijo. Čeprav treningov v zdajšnjem času ne morem opraviti, kot sem jih lahko včasih, smo z ekipo tesno v stiku. Pomagamo si preko videoklicev in z ogledi posnetkov. V tem času pogrešam predvsem prijatelje in treninge.

Ne smem pozabiti na šolske obveznosti. Pomembno je, da delam sproti, seveda pa se ob težavah obrnem na učitelje. V tem času je pomembno, da si čas primerno razporedim in se organiziram.

Najpomembnejše pa je, da ostanemo zdravi.

Živa Golob, 9. b

Zbudim se okoli pol sedme ure zjutraj, pojem zajtrk, si umijem obraz in zobe. Nato prižgem računalnik in začnem delati za šolo. Šolanje ponavadi traja okoli 4 ure, a je seveda odvisno od dneva. S to obliko šolanja nimam problemov. Verjamem, da večini otrok ta način ni všeč, saj pogrešajo svoje prijatelje in sošolce. Vsi jih pogrešamo, tudi jaz. Predvsem pa pogrešam to, da lahko grem ven in se prosto gibam, ne da bi se moral vseh izogibati.

V prostem času izkoriščam čas za gibanje znotraj hiše in tek zunaj nje, saj je pomembno, da ohranim kondicijo. Veliko časa pa preživim z družino, kar je prav, saj pred izolacijo za to nismo imeli veliko časa.

Ambrož Slana, 9. a

Odkar poteka obdobje koronavirusa, so se dnevi popolnoma spremenili. Ponavadi za šolo delam dopoldan, približno tri ure. Dobra stran šole na daljavo je, da lahko dlje spim, imam več časa za razmislek, reševanje nalog in mir. Zagotovo pa je slaba stran, da nimamo razlage učiteljev.

Dnevi se mi zdijo zelo dolgi, zato v prostem času z družino skupaj pogledamo kakšen film. Dneve mi krajšajo tudi treningi, ki jih izvajam doma, in pogovori s prijatelji.

Večkrat na dan pomislim na šolo in svoj razred, ki ga zelo pogrešam.

Nuša Rus, 9. a

Šola na daljavo mi ne povzroča nobenih posebnih težav, razen tega, da ne slišim učiteljeve razlage. Ponavadi se ravnam po urniku in prepisem ter naredim vse, kar je treba narediti pri posameznem predmetu. Za prepis v zvezek in za domače naloge porabim okoli dve uri. To naredim dopoldne, popoldne pa snov nekaterih predmetov ponovim.

Pogrešam cel razred.

V prostem času, ki ga je kar veliko, pa grem pogosto ven, treniram in gledam filme.

Urban Stražišar, 9. a

Življenje v karanteni ni tako težko, kot bi si človek mislil. Največji problem, razen omejitve gibanja, je, da življenje postane zelo monotono, saj je dan enak dnevu.

Zjutraj sem okoli pol osmih že za računalnikom, kjer prepisujem snov in tiskam učne liste, kar mi ponavadi vzame manj časa, kot bi mi v šoli.

Zgodaj popoldne pojem kosilo, nato grem ponavljat trenutno šolsko snov. Ko starši končajo s službo, pa se skupaj družimo. Ponavadi gremo na sprehod v osamljen del pri reki Savi, kjer skoraj nikoli ni ostalih sprehajalcev, ali pa skupaj gledamo kakšno oddajo ali film. Včasih si pa seveda tudi vzamem čas, ki ga preživim v miru sam. Zvečer sprehodim še psa, nato pa berem, dokler ne zaspim.

V prostem času se tudi rad pogovarjam s prijatelji po različnih omrežjih, saj vsi že pogrešamo medsebojno druženje. Skupaj včasih igramo računalniške igre, saj se pri tem vedno neverjetno zabavamo.

Zraven prijateljev pa najbolj pogrešam svobodo gibanja, predvsem sprehode po mestu in obiske pri sorodnikih in sošolcih.

Anže Rakovec, 9. b

V izolaciji mi je malo dolgčas, veliko delam tudi za šolo. Zjutraj vstanem, pojem zajtrk in se odpravim delat za šolo. Učenje na daljavo ni težko, a je v šoli lažje, ker lahko slišim razlago. Za šolo porabim približno 3 do 4 ure.

V prostem času hodim ven, gledam televizijo, peljem psa na sprehod. Pogrešam sošolce, sošolke, upam, da pridemo še nazaj v šolo.

Marija Julija Demšar, 9. a

9. a in 9. b; generacija 2019/2020

LEDINSKA K(O)RONA

NALEZLJIVI EP

Živa Krapenc, 9. a

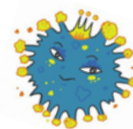

Kaj želiš si, kadar sediš v šoli
in ti nič ni po volji?
Zagotovo tudi to,
da bi šola se zaprla
in bi prostemu času
vrata v neskončnost odprla.

Prav vseeno, kako,
prav vseeno, zakaj –
samo hitro in to zdaj!
Naj zapre se že ta šola,
ki je mnogim nočna mora.
Naj izginejo vsi zvezki,
vsa spraševanja in vsi testi,
ki jih zdaj imaš na vesti.

Prav zares se tale šola čim prej že končati mora!

In še prej kot mislil si,
že novi virus našemu planetu preti
ter nam strah pošteno vlije v kosti.
Hkrati ti izpolni želje in olajša vse "trpljenje", saj ti v šolo treba ni,
kar pomeni, da konec tvojih je skrbi.

V šolskih klopek zdaj
polno "zdravja" sameva,
fizihitisa že od zaprtja šole
nihče več ne videva.
In ko že skoraj misliš,

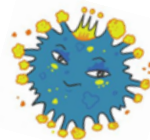
da odrešen si,
nekdo na vrata potrka ti.

Le kdo lahko bi bil?
Zvezkov, spraševanj
in testov več ni,
vsi so namreč v karanteno šli.
Le kdo te zdaj lahko mori?

Kar brez strahu vrata odpri,
le davno pozabljena prateta zgodovina spomniti te želi,
da v 21. stoletju si.
Le odpri zdaj računalnik ti,
ki v kameni dobi
iz časa tvojih staršev te ni.

Le odpri in poglej med
novimi prijatelji, kjer šola piše ti.
Prav nič te virus rešil ni,
saj internet še vedno obstoji
in nalog čez goro naloži
ter poskrbi, da izogniti se mogoče ni.
Saj njega namreč še najbolj hud virus
ne more zaustaviti.

Zdaj ti še do tega ni,
da igrice igral bi,
zdaj rad bi družil se s prijatelji,
a kaj, ko koronavirus
zunaj preži.

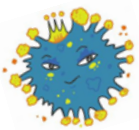
Tako te muke konec ni in ni
ter nekoč najlepše želje
danes nočna mora postale so ti.

Pandemije še kar konec ni
in šola kar naprej "teži",
neprestano ti pošilja sporočila,
da ne pozabiš delati.
In ko dnevi minevajo,
prav nič več uživanja ni;
v tej izolaciji kar dolgočas postane ti.

Volje za šolo in delo več ni,
računalnik nenehno zvoni,
delo pa se kar ne neha kopičiti.
Zdaj postane ti žal za vse tiste lepe dni,
ki so pred kratkim samoumevni bili.

Ko za zdravje ni bilo skrbi,
ko zunaj prosto užival si,
ko v šolo moral hodit' si.
Za vse dni,
ko je internet bil zabaven
in ko je edini virus, ki je prežal, fizihitis bil.

In tako preživljaš dni,
čisto sam, v izolaciji.
A zdaj ti nič več dobro ni –
saj izoliran si le od ljudi,
ki so tvoji prijatelji,
šola pa je že poskrbela,
da virtualno ti lahko sledi.

Zato nič ne skrbi,
tako ali tako te vse delo
počakalo bi.

Zdaj le upaj,
da ostaneš zdrav
in šolsko delo opravi sproti,
da poleti te ne moti!

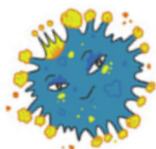
EPIDEMIJA KORONAVIRUSA

Triša Lesjak, 9. b

Nikoli si nisem mislila,
da se bom nekega lepega dne zbudila
in željo po šoli občutila.

Ko zaprli so vse šole,
prekinili pouk,
veseli smo vsi bili,
da so nas odrešili teh »muk«.

Zdaj doma smo že veliko dni
in šolo pogrešamo mi.

Snov bi radi z učitelji jemali,
njihove odlične razlage poslušali,
iz table neznane besede prepisovali in
preverjanja odpisovali.

Pogrešamo staro življenje,
prijatelje,
naravo
in dobro razpoloženje.

Zdaj končno lahko vidimo vsi,
da zdravje na prvem mestu stoji!
Ceniti ga moramo vsak dan
in redno skrbeti zanj.

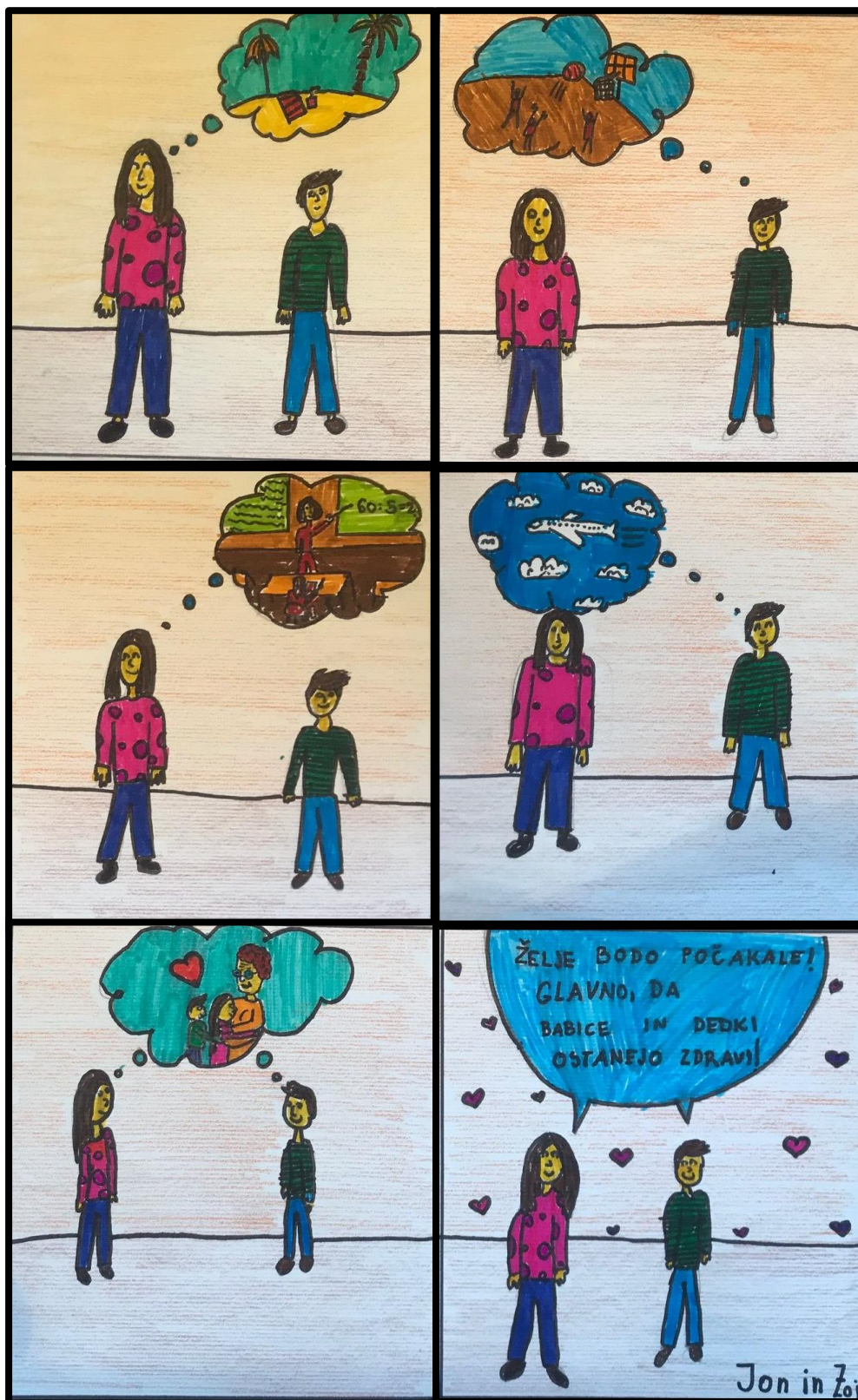
Ne hodimo ven,
ostajamo doma,
delamo,
se učimo,
saj virus nas je doletel
in naš vsakdan za 180 stopinj zavrtel.

Ostanimo doma!
Umivajmo si roke!
Za higieno bolje poskrbimo!
Saj to je vse,
kar lahko danes storimo.

ZA BABICE IN DEDKE

Zoja Žolnir Mandelc (6. b) in Jon Žolnir Mandelc (3. a)

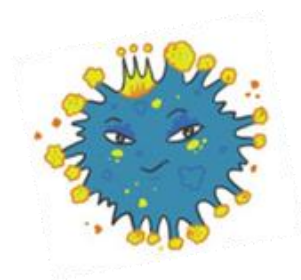

MALI VIRUS NA VELIKI ZEMLJI

Kora Kapus, 6. a

Nekoč je živel majhen, prijazen virus, še v času dinozavrov. Ime mu je bilo Anorok. Rad je opazoval dinozavre. Občudoval jih je, kako so jedli, spali in se pogovarjali. In nikoli se niso skregali. To je virus Anorok najbolj občudoval. Tako je bilo dolgo, dolgo časa. Nato pa so se nekega dne skregali. Dan in noč so se prepirali. Anoroku to ni bilo všeč. Razjezilo ga je tako močno, da se je spremenil. Kar na enkrat je postal zloben. Imel je rad nered, najbolj izmed vsega pa žalost. Naravnost oboževal jo je. Tako dolgo je hodil med dinozavri, da je tam zavladata sama žalost. Zaradi žalosti so čez nekaj let dinozavri izumrli. Virus je bil tega tako zelo vesel in je bil tako zelo ponosen sam nase, da si je spremenil ime v Korona. Ampak čez nekaj časa je ugotovil, da ni več tako vesel, saj ni bilo več žalosti. Odpravil se je v morje. Vendar ko je stopil v vodo, je ugotovil, da se je spet spremenil. Pod vodo je bil namreč čisto drugačen! Rad je imel veselje in to mu je bilo zelo všeč. Zato je tam nekaj časa ostal. Kmalu si je našel prijatelje. Majhne organizme. Skupaj so se zabavali. Čez čas so se organizmi začeli združevati in postajati vse večji. Iz tega so nastale majhne vodne rastline. Čez čas pa so nastale živali. Na začetku so bile to majhne ribe, nato malo večje ribe in potem že morski psi in orke. Organizmi so sčasoma prišli tudi na kopno in se tam razvili v živali. Iz živali pa ljudje! Najprej jih je bilo malo, nato pa tako veliko, da so zavzeli ves svet! Ljudje so za prehranjevanje začeli loviti ribe in druge morske živali. To je bilo Koroni všeč. Ko pa so živali začeli izkoriščati za poskuse, se je Korona razjezil. Še posebno, ko so ulovili še nekaj njegovih prijateljev. Bil je odločen, da se bo ljudem maščeval. Zato se je odpravil na kopno. Takoj ko je zadihal, se je spet spremenil – sovražil je veselje in oboževal žalost. Šel je med ljudi. Najprej je zajel Kitajsko. Tam se je razmnožil, da je bilo v zraku polno majhnih Koron. Vse ljudi, ki so se dlje časa družili, je napadel. Ti ljudje so potem začeli kašljati, imeli so bolečine v glavi in prsih in če jih je virus zares močno napadel, so potrebovali bolnišnično oskrbo, kjer so jim morali pomagati dihati z respiratorji. Čez nekaj časa so se zaprle tudi šole, vrtci, nekatere službe, skoraj vse javne ustanove in tako so ljudje morali ostati doma. Nekateri pa virusa kljub vsemu niso vzeli dovolj resno in so se še naprej skupaj zabavali. Te so majhne Korone hitro napadle. Vendar Koroni še ni bilo dovolj, zato je napadel ves svet.

Po svetu je zavládala velika panika. Od takrat je bilo vse manj koronabedakov, ki niso upoštevali pravil, in vse več koronajunakov, ki so ostajali doma in upoštevali navodila. Nekega dne, ko pa je virus napadel vse več in več ljudi, so se ti preko računalnika ali telefona združili in se začeli boriti proti virusu in to z njihovim najmočnejšem orožjem. To sta up in pogum. Zraven so uporabili maske, milo, vodo in razkužilo. Skupaj so začeli vzpodbujati ljudi, naj upoštevajo pravila, nosijo zaščitne maske, si umivajo in razkužujejo roke, se ne družijo in naj ostanejo doma. Tako se bodo lažje borili proti zlobni Koroni. Po nekaj tednih truda so z veseljem ugotovili, da so premagali virus in vsi skupaj so bili zelo veseli. S skupnimi močmi so premagali Korono in njegove male Korone. Zlobni Korona pa se je po vsem tem tako utrudil, da se je zopet spremenil v srečni in veseli mali virus in je povsod naokrog sejal srečo in veselje.

KORONAVIRUS

Kenan Murgič, 5. a

Nekega lepega dne se je naše življenje obrnilo na glavo. Otroci so zbolevali, starši in stari starši.

Nekega dne nas je učiteljica začela pripravljati in razlagati o koronavirusu. To je bilo zame nekaj novega in nisem čisto vedel, za kaj gre. Učiteljica nam je razložila, da se virus prenaša s človeka na človeka. Povedala je, da si moramo umivati in razkuževati roke. Potem nam je povedala, da do nadaljnjega ne bo šole. Ves prestrašen sem ostal doma. Gledal sem zaskrbljene starše. Presenečen sem bil, zakaj delajo veliko zalogo hrane in pijače. Rekli so mi, da lahko peljem psa na sprehod, ampak se ne smem družiti s prijatelji. Moja dolžnost je bila, da vsak dan razkužim kljuko na vratih, poskrbim, da so računalnik, telefon, tablica ter vse naprave in sedežna čisti. Zaradi koronavirusa nisem videl svojega brata 4 tedne. Pogrešam bratovo punco Patricijo ter njihove kužke Zeusa, Hero in Iro.

Z okna gledam prazne ulice, otroška igrišča zagrajena, življenje se je ustavilo. Sprašujem se, zakaj virus ni napadel računalnikov ter telefonov, da ne bi bilo domače naloge. Prosim, koronavirus, pojdi nekam daleč, kjer ne boš nobenemu škodoval, saj moraš razumeti, da zelo, zelo pogrešam svojega brata, bratrance, učitelje, učiteljice in sošolce.

IZOLACIJA

Maj Lesar, 9. b

Novi virus prekrižal nam je pot,

zato ostajamo doma

in si kuhamo kompot.

V izolaciji šole ne bomo obiskali,
prijateljev pa skoraj ne bomo več poznali.

Korona mi je prinesla sanje,
a zdaj mi gre na živce spanje;

v srcu sem zunaj,

ampak notri ujet,

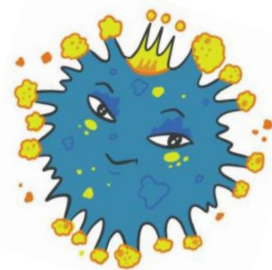
želim si svobodo

pa sem kot zaklet.

Namesto sonca vidim luči,
namesto zraka mi po zatohlem smrdi,

samo še vprašanje časa je,

kdaj bo konec izolacije?

PESEM

Matija Valant Karat, 7. a

Muza se skrila je v zavetje,

še lep čas ne bo ven prišla.

Skrila je vse svoje imetje,

dokler korona ne bo odšla.

Ne vem, kje bi jo lahko iskal,

ne vem, kam ona je odšla.

Vem le, da bom jaz garal,

ko jo bom iskal in se bal.

Dala mi je energijo,

ampak le za pesem to.

Če bom še eno napisal,

zagotovo slabša bo.

OBISK KORONE

Miha Marinko, 6. a

Nekoč je živel deček Tomaž. Imel je brata, sestrice, starša ter babico in dedka. V deželi, kjer je živel, je življenje potekalo brez kakršnih koli težav. Otroci so hodili v vrtce in šole, starši v službe, babice in dedki pa so, kadar je bilo potrebno, pazili na svoje vnuke. Tudi Tomaž se je večkrat pazil pri babici in dedku. To so bili posebej veseli trenutki, saj so se imeli vedno zelo lepo in zabavno. Babica je imela vedno kaj dobrega skritega v svoji škatli za sladkarije. Mmmm ... Dedek pa je imel kup zanimivih idej.

Nekega dne pa je v deželo prišel strašen virus. Temu virusu je bilo ime Korona. Vsi so se ga bali. Veliko ljudi je zbolelo, nekaj pa jih je celo umrlo. Ker je bilo iz dneva v dan več bolnih, je dežela zaprla svoje meje. Ko so ugotovili, da to ne pomaga, so zaprli tudi vrtce, šole in službe. Celo avtobusi, vlaki in letala niso več vozili. Ljudje so se zaradi varnosti nehali družiti. Tudi Tomaž se ni mogel več družiti s svojimi sošolci. Sprva je bil zato žalosten, ker pa mu ni bilo treba hoditi v šolo, je bil vesel. To je super! Zdaj se je zabaval s svojim bratom in sesticama, mamico, atijem ter z babico in dedkom. Skupaj so ušpičili veliko zanimivega: hodili so na sprehode, dirkali s kolesi, se igrali družabne igre, gledali zanimive filme ... Minila sta dva tedna in prišla je nova prepoved, da ljudje ne smejo hoditi na sprehode. To je bilo pa kar zelo težko. Še dobro, da je Tomaž živel v hiši in je imel vsaj nekaj vrta in dvorišča na razpolago za svoje igre in sprostitev.

Čez nekaj dni je Tomaž izvedel, da je njegov dedek zbolel zaradi koronavirusa. Zjokal se je. Njegovega dedka so odpeljali v bolnico, kjer naj bi ga oskrbeli in poskrbeli zanj. Vsi so se bali, da bi umrl. A on se ni vdal. Imel je močna pljuča in srce. Po nekaj dneh se je zdrav vrnil domov. Juhej!

V deželo je počasi posijalo vroče sonce in sežgalo virus, ki je zbežal iz zmešane dežele, ki je postala spet prijetna in mirna.

KORONA

Jure Grad Jogan, 3. b

POUK NA DALJAVO – SANJE ALI NOČNA MORA?

Patrick Oprešnik Prodanović, 6. a

Tako kot skoraj vsaka stvar na svetu ima trenutna situacija s koronavirusom dobre in slabe plati. In tudi naša mnenja o eni od posledic (učenje na daljavo) se zelo razlikujejo.

Meni osebno učenje na daljavo ne povzroča težav. Lahko si sam razporejam čas in delo za šolo ter imam veliko prostega časa. Nekateri moji prijatelji enako kot jaz nimajo težav in imajo podporo staršev, pri nekaterih otrocih je pa to čisto obratna zgodba. Na primer: nekateri se ne razumejo s starši ali pa se starši med seboj kregajo, nekaterim dela preglavice delo za šolo ali jim nima pri tem kdo pomagati, nekateri nimajo svoje sobe, se ne razumejo s svojimi brati ali sestrkami, nekaterim je zelo dolgčas, ne morejo ven, na igrišče ...

Vsi v šoli smo se na začetku pojava tega virusa pogovarjali, da bodo to le krajše počitnice. Kmalu pa smo ugotovili, da to lahko traja dlje in je včasih še težje kot šola, čeprav sam nimam velikih težav. Mislim, da je ena od večjih slabosti učenja na daljavo ta, da ti učitelji ne morejo ustno razložiti snovi, pa tudi pouk, kjer smo skupaj s sošolci in sošolkami, je veliko bolj zanimiv in zabaven.

Čeprav je nekaj dni počitka v začetku vsem prav prišlo, pa mislim, da zdaj vsi že komaj čakamo, da se vrnemo k normalnemu pouku.

Zato si res želim, da bomo lahko spet kmalu tako kot prej hodili v šolo, se družili s sošolci ter hodili na različne dejavnosti.

KORONA TRKA NA VRATA

Zoja Žolnir Mandelc (6. b) in Jon Žolnir Mandelc (3. a)

KORONIN SVET

Ines Logar, 6. b

Prijatelj je ni,
a še vedno se imamo radi vsi.

Koronavirus ne ustavi nas,
saj prijateljstvo je as,
ki rešil vse bo nas.

Kakšen je ta svet,
če samo doma si pripet?

Omara je polna
mask in rokavic,
oboroženi smo do
naših nogavic.

Kljub koroni
gor nas držijo
humor in mamini makaroni.

Upam, da bo kmalu

konec,
saj imamo tega
že vsi poln
lonec.

